

dette for den største Ulykke, der tænkes kan. Den ligefremme Følge vil være, at hvis det kommer til Fredsbrud, vil Fjenden være nødsaget til at sætte sig i Besiddelse af København, om ikke af andre Grunde, saa fordi vi ikke selv ere i Stand til at forsvare den." Det er altsaa Virkningen af Københavns Befæstning. Vi tvinge ligefrem Fjenden til af egen Interesse at sætte sig i Besiddelse af den, fordi vi ikke ere i Stand til at forsvare den. Vi ere ikke i Stand til at skaffe den fornødne Styrke, hvad man tydelig kan læse i Forsvarskommissionens Betænkning og Bemærkninger til de foreliggende Forslag. De stærke Ord, det ærede Medlem brugte overfor mig, burde derfor vendes mod Højre, der fører sine Vælgere bag Lyset ved at stemme for de foreliggende Forslag.

Nu hører jeg ganske vist, man siger: Vi stemme for dem for at faa dem op i Landstinget, idet vi vente, at Landstinget vil forandre dem saaledes, at de sagkyndige kunne give dem deres Tilslutning; naar de saa komme til at foreligge her igen, have de det Stempel, tror man, som de skulle have. Maa jeg ikke først dertil bemærke, at Landstinget ikke kan sætte Danmark i Stand til at forsvare sig. Det kan træffe, hvilken Ordning det vil, og bevilge lige saa mange Penge, det skal være, Opgaven er umulig at løse, thi Mandskabet kan ikke skaffes til Veje paa Sjælland, hvor det skal bruges, og de geografiske Forhold lægge Hindringer i Vejen for Overførelse af tilstrækkeligt Mandskab fra andre Landsdele. Altsaa, selv om Landstinget forandrer noget i de foreliggende Forslag, kunne disse ikke derved komme i en saadan Skikkelse, at man kan sige, at nu kan Danmark forsvare sig. Men det er jo tilige Spørgsmaalet: Har man nogen Grund til at tro, at Landstinget vil forandre disse Forslag? Der er jo gentagende udtalt under Debatten, at nogen saadan Grund foreligger ikke. Naar Højre har stemt for disse Forslag, gaa de op i Landstinget, og maaske Højre deroppe ikke vil stemme for dem, men det er vist ogsaa temmelig ligegyldigt, for der er temmelig sikkert alligevel paa Forhaand skaffet tilstrækkelig Majoritet til at føre dem igennem deroppe i den Skikkelse, hvori de her ere vedtagne. Eller det kunde tænkes, at der foreligger Aftaler med den høje Regering om at foretage yderligere Forandringer. Maaske den højtærede Forsvarsminister yderligere vil strække sig, yderligere vil vige fra sit tidligere Standpunkt og gaa

endnu længere til Højre. Der er stillet Spørgsmaal i saa Henseende, men jeg har ikke hørt dem besvarede hverken med Ja eller Nej.

Men nu gav den ærede Ordfører i sidste Møde en Oplysning, som jeg vil bede Højre lægge Mærke til; de ville deraf kunne slutte sig til, hvilken Skæbne Forslagene ville faa. Den ærede Ordfører mente nemlig, at denne Dag nok var Samlingens sidste. Nu kan den ærede Ordfører vel ikke mene *Samlingens* sidste Dag; det vil det jo ikke kunne blive, naar Landstinget ogsaa skal holde Møde, og Forslagene kunne vel ikke allerede i Aften ventes vedtagne af Landstinget, uden at det saa meget som ser paa dem — saa galt ser det vel ikke ud. Nej, den ærede Ordfører har vel ment, at dette Møde var *Folketingets* sidste, og jeg maa da gaa ud fra, at han ved noget mere end vi andre om disse Forhold. Den ærede Ordfører maa altsaa vide, at der paa Forhaand er skaffet en saadan Tilslutning til Forslagene i Landstinget, at vi ikke se dem mere her. Nu ved altsaa Højre, hvilken Skæbne Forslagene ville faa. Nu kan det ikke mere sige, at det stemmer for Forslagene for at faa dem op i Landstinget og faa dem forbedrede der, saaledes at det paa ny kan komme til at stemme for dem her. Jeg tager den ærede Ordførers Ord som Bevis for, at noget saadant ikke vil komme til at foreligge. Der er truffet saadanne Foranstaltninger, at disse Love gaa igennem Landstinget i den foreliggende Skikkelse, og Højres Tro paa, at de der ville blive forbedrede, svæver ganske i Luften. De maa tages, som de foreligge. Naar Højre stemmer for disse Love nu, saa stemmer det altsaa for noget, som Sagskundskaben ikke alene ikke har givet sin Tilslutning, men endog udtalt sig paa det skarpeste imod. Men selv om de undergaa en eller anden mindre Forandring i Landstinget, vil det ingen Indflydelse have paa min Stilling, thi Landstinget er ganske ude af Stand til at forandre de Forhold, som gøre, at det er en umulig Opgave for Danmark at forsvare sig. Det kan Landstinget ikke, selv om det vilde bevilge aldrig saa mange Penge og foretage aldrig saa mange Forandringer i disse Forslag.

Jeg anbefaler derfor at stemme mod disse Forslag ud fra de Motiver, som vor Ordfører har fremsat. Enkelte Ændringsforslag kunne vi stemme for, men Lovene i deres Helhed maa vi stemme imod, thi de ere til Skade for vort Land.